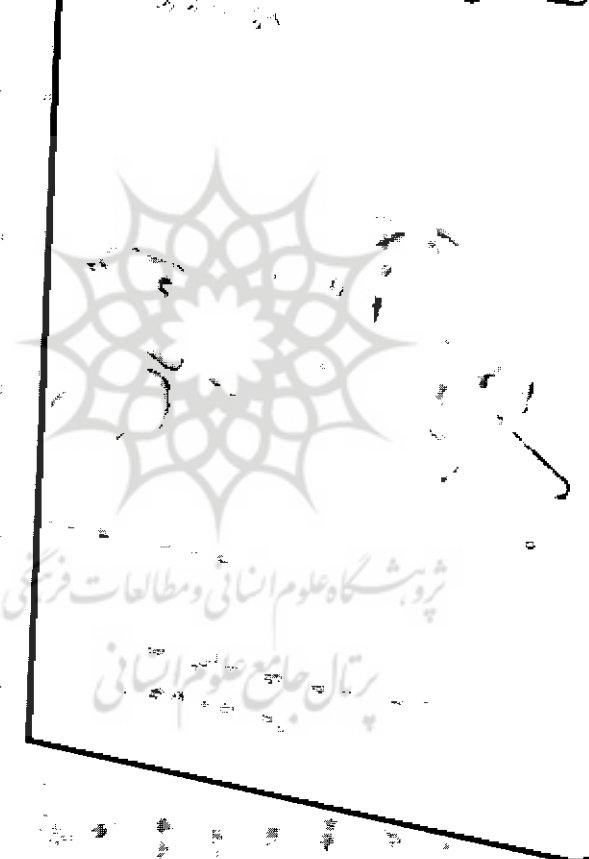

تئاتر برای بچه‌ها

من هم می‌خواهم به تئاتر بروم

نگاهی به کتاب «تئاتر برای بچه‌ها»

نویسنده: دیوید وود

ترجمه: سید حسین فدایی حسین

رکسانا شاه‌جانی

هومن نجفیان

تئاتر کودک و نوجوان یکی از گونه‌های تئاتر به شمار می‌آید که راجع از روش‌های زیبایی‌شناسی است اما این نکته بسیار برای بسیاری از هنرمندان جای توجه دارد بسیاری این گونه تئاتر را تئاتری بی‌ت و نازل به شمار می‌آورند و آن را تئاتری درجه دوم می‌نامند و برخی دیگر وجود آن را انکار می‌کنند.

زمانی ماکس یالیسکی، مستندکار وین، نوشتن این نسبت به وجود گونه‌های خاصی از نمایش که آن را «تئاتر کودکان» می‌نامند، توجه دارد. اگر چنین تئاتری وجود داشته باشد، متعلق به یک فرهنگ تلقانی قرار می‌دهد است فرهنگی که به‌شکل و مسائل جدی محتوی بزرگسالان است و کودکان که ظاهر آن معمولاً جهان محسوب می‌شوند باید در شرایطی قرار از حسرت مرگ و اضمحلال فرج بروش بایستد (ص ۵۷).

«یک گروهی کلی درباره تئاتر کودکان و سازمان آن این قالب هنری را تا سطح دوم و حتی سوم پایین نگه داشته است و همین تئاتر کودکان را به عنوان یک قالب هنری جداگانه می‌شمارد» (ص ۶۲).

نایدیه گرومن تئاتر کودک و کم‌اهمیت به‌داشتن آن به سرزمین خاصی محدود نمی‌شود و وجه اشتراک همه‌ی تئاتر کودک و نوجوان به شمار می‌آید.

دیوید وود با نگاهش به کتاب تئاتر برای بچه‌ها، غم‌ناکانه با بیان از روش‌های تئاتر کودک و نوجوان این اشتباهات را بر طرف کند و چشم‌اندازی نورانی برای دیدن تئاتر و هنرمندان تئاتر قرار دهد.

«تئاتر کودکان قالب هنری جداگانه‌ای است که از حیث کیفیت کاملاً با تئاتر بزرگسال متفاوت است تئاتر کودک ساده‌شده تئاتر بزرگسال نیست بلکه ویژگی‌های امیازات خاص خود را دارد» (ص ۵۱).

به نظر وود کتب و کتاب‌های جامع در حوزه تئاتر کودکان و نوجوانان، موجب شده است تا تئاتر کودک کم‌اهمیت به‌دانش شود «می‌خواهم این تصور را یکی را از بین ببرم که نوشته بارونگی و با کارگردانی تئاتر برای بچه‌ها کار آسانی است این کار به هیچ وجه ساده و آسانی نیست اما دلیل آنکه اغلب به دور بی انجام می‌شود آن است که درباره تئاتر و نمایش تئاتر کودکان و نوجوانان ما کتاب‌های اندکی به چاپ رسیده است و در نتیجه افراد فعال در

تاریخ معین کسری یکی از شکل‌های تئوری بی
 بدنه (ص ۱۶۱)
 کتاب «تئوری برای چرخه‌های بزرگ‌تری»
 نوی فیه است و با توجه به بافتارهای آن
 مرور پیشینه‌های خودی بردار اما کتاب
 که به تئوری صرف نیست و با ادراک با تحلیل
 عریات خود به بیان افکار می‌پردازد و هدف از
 نگارش آن معرفی مخاطبه‌های تئوری نیست بلکه
 هدف بیان مدل‌های تئوریک و چرخه‌ها است
 بر آن بسته تئوریک و چرخه‌ها را به صورت آکادمیک
 مطرح است او با فنی خلاصه‌ای خود از نظریه
 خطه تئوریک و چرخه‌ها را گشوده است و آنچه به
 دست آورده در کتاب خود نگاشته است.

در اکثر نمایش‌های کودکان، زبان واسطه
 علی‌البداهه از زبان با مخاطب است از سوی
 دیگر در زندگی واقعی اگرچه دایره‌های در
 بیان وجه بسیار محدودتر از بزرگسالان است
 ثابت این معنی نیست که نمایش‌های تئوری
 کودکان باید از ساده‌ترین و ساده‌ترین استفاده کند
 برای مثال در «مخاطبه‌های دیگر تئوری» آقای
 «پاک» پلیسی به سرعت وارد میدان می‌شود
 منابع رفیقین انالی با صدای سوت جادویی
 گوشت تو را می‌گیرد او چند بار فریاد می‌زند
 «موش کینه» سپس می‌رسد «مخاطبه‌های
 بزرگسال» البته فکر می‌کند ممکن است کودکان
 بخواهند معنی این طرز گفتار را درک کنند
 مگر این‌ها در تئوری آقای پاک با این‌ها
 جمله‌ها بیان می‌کند معنی آن کاملاً مشخص
 می‌شود (ص ۱۱۶)

یکی از نکات جالب‌توجهی که در کتاب خود
 نگاشته می‌کند طیف‌های متفاوت تماشاگران در
 مخاطبان کودکان و بزرگان است توجه تماشاگر
 یکی از ویژگی‌های تئوریک است اما چون این دست
 کسری یکی از مدل‌های تئوریک و چرخه‌ها
 به شمار می‌آید و در تماشاگران تئوریک و چرخه‌ها
 بزرگان را به چرخه‌ها تقسیم می‌کند
 از مخاطبان اجرای روز وسط هفته اگر چه
 تئوریک

از مخاطبان اجرای روز وسط هفته از جمله
 تئوریک
 از مخاطبان آخر هفته پاروهای تطویل
 ۵ روز و از آنچه‌های خریدار

و حرکت را تحلیل می‌کند و ویژگی آن را با
 دیگری بیان می‌کند برای مثال در باره گروه چهار
 مخاطبان آخر هفته پاروهای تطویل می‌نویسد
 «این مخاطبان، فرج سنی بسیاری دارند اما
 این اجرا بیشتر روی تماشاگران بزرگسال است
 تا اجرای برای کودکان» (ص ۱۱۵)

و در کتاب حاضر به بیان شیوه‌های کارگردانی
 خود می‌پردازد از همچنین به نحوه انتخاب متن
 بازرگانه و در آثار خود اشاره می‌کند و از تحسین
 شیوه پردازش این‌ها تعریف می‌کند و می‌گوید
 زمان تحسین اجرا را شرح می‌دهد و در این
 گفته است که خواننده می‌تواند با تکرار و
 آهنگ‌های برای آشنایی با نحوه تکرار و
 فراگیری از آن آشنایی کند اما پیش از نگارش
 لازم به توضیح است که در نمایش تئوریک و
 بزرگان ضروری ندارد از زمان و رفتار و
 تکرار اما شناخت نحوه کار این همه تئوریک
 کودکان و بزرگان می‌تواند مفید واقع شود و
 درباره ارتباط با بزرگسال می‌نویسد «اکثر تئوری
 و شخصیت مورد نظر فرقی و تحلیلی باشد
 بازمسئله است از آن‌ها بزرگسال که نقش را به
 تئوریک دیگر خواننده و از آن‌ها می‌خواهد تا
 نقش چنین شخصیت‌هایی را به طرز طبیعی
 و واقعی بازی کند تا بتواند حقیقت‌ساز و
 صحنه شخصیت را در حین بازی نشان دهد و
 این کار در عمل بسیار سخت و دشوار است»
 (ص ۱۱۸)

کودکان و بزرگسالان نیست به رویانده‌های
 صحنه‌های واکشی نشان می‌دهد این مسئله

رویه‌های تئوریک و چرخه‌های بزرگسالان و
 کودکان را فراهم می‌آورد
 «تئوری از مشکل از اجزای تئوری می‌شود که
 برخی از تئوری‌های تئوریک و چرخه‌های بزرگسالان
 مضحک و خنده‌دار است اما کودکان چیه جلی
 آن را می‌پسند» (ص ۱۱۴)
 «از سوی دیگر در حالی که تکرار یک حرکت یا
 مطالب خنده‌دار ممکن است از تئوریک آن شیخی
 برای بزرگسالان بکشد در بیشتر موارد این
 تکرار تئوریک را در کودکان افزایش می‌دهد» (ص
 ۱۱۸)

و در تئوریک دست‌هایی به مثال واکشی‌های متفاوت
 به ویژگی‌های متفاوت مخاطبان کودکان اشاره
 می‌کند و باره عنوان را از تئوریک و چرخه‌ها
 عبارت است از
 ۱. کودکان دوست دارند شرکت کنند تئوریک فعال
 باشد تا تماشاگرانی محض
 ۲. کودکان بسیار بیشتر از بزرگسالان بزرگان
 خود را در تئوریک می‌پسند
 ۳. کودکان می‌توانند پیش از حد بزرگان
 شوند
 ۴. کودکان تمایل دارند در سرگرمی بزرگان
 باشند
 ۵. کودکان می‌توانند بسیار صریح باشند و
 بازرگانه‌ها کنار آن کتاب در تئوریک بسیاری از
 مدل‌هایی که در تئوریک تئوریک و چرخه‌ها
 بر می‌شمارد در تئوریک و چرخه‌ها و چرخه‌ها
 می‌گیرد اما از آن‌ها که خواننده‌ها و تماشاگران
 تئوریک و چرخه‌ها تئوریک و چرخه‌ها می‌باشد
 به تئوریک و چرخه‌ها از این نکات اشاره کنیم

زنگی واقعی

«واقع تاریخی می تواند یک منبع غنی برای داستان های شخصی برای نمایش های چندامدی بزرگتر - بالای هفت سال - باشد. شخصیت های تاریخی مشهور به خصوص مردان و زنانی که موفقیتی کسب کرده اند یا کسانی که بر دامادها غالب کرده یا کسانی که در مواجهه با خطای انسانی عینی و انطاف پذیری خاصی داشته اند.» (ص ۱۱۸)

مضامین امروزی

«بسیاری از مسائل جدید و امروزی به صورت بالقوه برای نمایش های ویژه چندامدی مرفوعات مناسب هستند.»

رویداد کتاب های غیر لیبل، نویسنده کانادایی که درباره تابناکی است اشاره می کند می نویسد: «بسیار از این دیدن نمایش در باره یک کودک مبتل می تواند چنین مخاطبی را به درک و تحمل این قضی ترغیب کند.» (ص ۱۱۲)

سکوت

«اگرچه به اهمیت زبان در صحنه تأکید می شود اما نباید فراموش کرد که سکوت نیز می تواند بسیار مفید باشد. گاه یک صحنه به حرکت بدون استفاده از هیچ دیالوگی بسیار کارا مفر از به کار بردن واژه ها است.» (ص ۱۱۷)

«شخصیتی که توانایی سخن گفتن ندارد با فاصله حس محدودی مخاطب را برمی انگیزد. کودکان از کمک کردن به چنین شخصیتی لذت می برند و مشتاقانه ایده هایی را که از طریق حرکت یا بافتن بیان می شود تفسیر و تفسیر کنند.» (ص ۱۱۹)

فکاتی که روند درباره کارگری سکوت در نمایش بیان می کند بسیار بزرگ است زیرا اغلب در ممتد آن قاتل کودک و نوجوان تصور می کند عنصر سکوت به قاتل بزرگ سالی قتل دارد و عنصر فریاد هیاهو و سواد مملکت های قاتل کودک و نوجوان است به گونه ای که از فریادها و جغ های یک بار بزرگ در سر زمین مادر می باید او هرگونه قاتل کودک و نوجوان است.

موفقیت های بزرگ و زندگی

«به نظر من، گمشدگی جزء جدایی ناپذیری یک

نمایش خوب کودکان است اما مهم این است که موضوع گمشدگی برای مخاطب واقعی و قابل فهم باشد. اغلب اینجاست که موفقیت جوی مرگ یا زندگی در نمایش بسیار مهم و حتی شدید است.» (ص ۱۱۴)

به این میزان در مرکز در نمایش های قاتل کودک و نوجوان سر زمین طایفه شده است. چه ما دوست داریم تا حدی به سرشته

«همان گونه که بزرگ این در حرزای استفاده از جادو، خاطر نشان کرده است اهمیت افسانه های شاه و پری در قایم آن می باشد است. به طوری که زشتی را به شکلی متناقض می دهد که کودکان می تواند با آن یکی شریک بدون آنکه آسیبی بینند.» (ص ۱۱۷)

از سوی دیگر این سخن تمایل فراوان کودکان را به جهان دوار افسانه، شعر و جادو و دیوانه و خیال ها تفسیر می کند که ممکن است قایم های نمایشی فراوانی دارند.» (ص ۱۱۷)

کودکان خراب کاران سالم و بی خطری هستند «این حقیقتی انکار ناپذیر است که قاتل های بی ادب برای کودکان جالب و مضحک است. در جمیع بزرگ سالان، استفاده از جواب های بشو و شستن لباس های زیر، کوتاه تنگ و پاره و مانتو این کارهای مستعد می باشد اما همین موضوعات باعث تحریک شیطنت کودکان می شود.» (ص ۱۱۶)

در قاتل های کودک و نوجوان، کودکان

بی تراکی به روی صحنه می روند. اما هدف از نمایش آنان تأکید دیگران است. اما این فکرش خاص در مورد ویران آثار بسیار انگیزه تألیف می کند و به صحنه می رود و این نکته به طاعت باعث فرهنگی جامعه ایران است که در هر جای نمایشی بازتاب می یابد.

زبان

«همان طور که ساختار نمایش شکل می گیرد، عاقلان است که فراوان بین میزان بازی و میزان دیالوگ روی صحنه را بررسی کنند. آیا شخصیت دار و با صحنه می کنند؟ آیا از آن صحنه امکان انجام کارهای بدنی را به آن جا می دهند؟ آیا می توان از مهارت های فیزیکی طاعت حرکات اگر و آنجا بار از رفتن با جیب زیر بل استفاده کرد؟ شاید بهتر باشد در بعضی قسمت های نمایش از گفتار استفاده نشود. اما در این گونه مراقب استفاده از با تفریم مناسب است.»

مهم تر از تمام میزان دیالوگ بازی و حرکت در صحنه باید در روان باشد.

همراه با است از روان غیر مخاطب به اندازه کافی استفاده کنید تا خواننده مخاطب خود را در فریب و جوشبار که دارد و آن کار را برای اطلاع از رونق بدنی مشتاق کنید.» (ص ۱۱۵ و ۱۱۶)

در قاتل های کودک و نوجوان طاعت این خاصه توجه نمی شود.

جادو و خیال نمایشی

«هر این مرحله نمایشنامه خود را بررسی کنید و ببینید برای بیان داستان، امکان استفاده از تکنیک های نمایشی در جهان انگیز و عجیب و غریب وجود دارد. قبلاً اشاره ای به بعضی از این تکنیک ها شد. این فرصت های برای نورپردازی ها و بخش صحنای عجیب هست. ذکر و لباس ها از لحاظ بصری در جهان انگیز هستند. آیا امکان استفاده از تماشای در نمایش طاعت قرار دادن شخصیت های بزرگ در دگر جای کوچک و بزرگی وجود دارد؟ تفسیر شکل های محرمانه

بی حرکت ایامی توان از فرونگهای عجیب
 غریب استفاده کرد. اما شخصیت های بی ظاهر
 همزمانه می شوند. اما حرکات غیر مشرف
 آیش و تکیهات حسی رخ می دهند»
 در فنهای کودک و نوجوان باید این شاخصه
 جفتی شود
 میزان و اندازه
 نورانی یا کوچکی اندازه اشیا با اندازه فن
 خیل را تحریک می کند.
 در فنهای کودکان، استفاده از اندازه های متفاوت
 و تراکم بسیار مؤثر باشد. بازیگرانی که در بازی
 با اندازه کوچک به نظر می رسند مضحک و خجالت
 بخشند و در عین حال، زمینه ای برای بروز این فن
 ایجاد می کنند. خطراتاک و تخیلی ایجاد
 می کنند. (ص ۱۳۹ و ۱۴۰)
 در فنهای انسانی از فنهای کودک و نوجوان به
 بی شاخصه توجه می شود.

ظواهری رقص و حرکات روزونه
 ظاهرهای رقص نمایش های روزنگال پرونگ سال
 بیانی که عمدتاً با انداز رقص و تطبیق و نامهای
 رنگی پیچیده برای هنرمندان سرکار دارند
 آداب و نامهای دشوار با اجزای گروهی را
 این سری می کنند. اینها برای کار در نمایش
 بندگان مناسب و مطالب نیستند. قابلیت های
 بلای رقص در فنهای کودک باید بیشتر در زمینه
 به یادگیری باشد تا مهارت های رقصی.
 در حقیقت وظیفه یک طراح رقص بیشتر شبیه
 بهنگار کارگردان است که تمامی اهداف و سبک
 پرکات را به خوبی از قبل بر روی می کند.
 حرکات فردی در شخصیت جزئی حیاتی
 و نمایش کودک است. خصوصاً وقتی که پای
 شخصیت های تخیلی در میان است. شیوه حرکت
 شخصیت های نمایش به شیوه های گوناگون در
 و انداز رقص می کنند. فنهای حرکات گامشرو
 و نمایش و رقص نمایش می افزاید. با حفظ رقص
 انسان. طراح رقص می تواند در لحظه های ساکن
 بی کار، حرکات خوش ترکیب و زیبایی را ایجاد
 کند. (ص ۱۴۰ و ۱۴۱)
 در حال حاضر فردی که بخواهد در طراحی رقص

و حرکات روزونه باشد در نمایش های کودک و
 نوجوان حضور ندارد و فقط او بسیار محسوس
 است.
 فناتی که بر فرم و برخی به طایفه آتانی
 و برخی دیگر به ناکت کسب مسائل اقتصادی
 امکان و شکل گرفت است که اینها در
 اینه نزدیک این فن از طرف شهر اما نکته
 دیگری از کتاب فنهای برای بچه ها گویش کردیم
 که به این صیغه بسیار نزدیک است و آن جاگاه
 اقتصاد در فنهای است.
 اقتصاد جاگاه بسیار حائز اهمیت در فنهای
 دارد و در اینها هر گروه نمایشی بر اساس منابع
 مالی آن است. اما نحوه تأمین فناری منابع اقتصادی
 بر تولیدات انسانی گروه فنهای چگونگی است.
 میزان فنهای کودک و نوجوان با اقتصاد چگونگی
 است. اما افزایش به شاخصه های اقتصادی
 معجز به سقوط ارزش های هنری می گردد. با
 این گرایش به فاسد شدن فناتی می انجامد این
 پریش داوطلبی حاضر اهمیت می گردد که در پایه
 امروزه در فنهای مایه مدیریت خصوصی طرح
 می گردد و بسیاری از هنرمندان و مدبران فنهای
 بر این باورند که فنهای غیر دولتی راه برود رفت
 فنهای از جلای های موجود است در اینجاست که
 تحریرات هنرمندان و بده حاضر اهمیت می گردد.
 (اصح فنهای به دست آوردن راه اقتصادی
 نیست)

و در راه نمایش (مرد زنجیلی) می تواند
 این نمایش هرگز به لحاظ ظاهر اند جزئی نبود و

دلیل عمده ای در قیمت ارزان بلیت ها و در جزا
 که می توانیم متاسفانه رانده و در نمایش ترفیع
 کنیم. با این حال عکس العمل مخاطب همیشه
 مثبت بوده و (مرد زنجیلی) به بر طرفان فروش
 نمایش تبدیل شده (ص ۱۴۰)
 ۲. بازی جستن از تولید کنندگان بخش
 خصوصی

«مرد آوازهای» (لیپوشی و یگوشی) را آغاز
 کرده این فن را به اشغال خوبی و در وقت آماده
 طور قطع ثابت کرده که برای حکما استادان هنرهای
 انجمنی و در ضمن این که داشتن فنهای بلیت ها
 به کمک و حمایت مالی نیازمندیم. حمایت مالی
 بهر صورت در پروژه های نمایشی تأثیرگذار شد و ما
 خوشخانه فاسد از «کمیته کشی کلان»
 بودیم. خبرها را این کمیته آن ها حمایت ایستادی
 بودند چون با آنکه حمایتی ارزان و خوبی برای
 کودکان تهیه می کردند. هرگز از حق نخواهند
 برای تولید کمیته شان نمایشی در راه «کشی»
 می کنند. (ص ۱۴۱)

چنان که می دانید این مسئله بسیار خاص و
 استثنای است و باید گفت و در دوره گروه هنری
 بسیار خوش اقبال هستند
 فنهای تجاری خطری که در راه است
 «تیسر» عملکرد از نوعی خدمت عمومی به
 سمت و سوی تجاری شدن بخش خصوصی
 است که البته فنهای کودکان و نوجوان را تهدید
 می کند. (ص ۱۴۲)